

Bruxelles, den 4. oktober 2017
(OR. en)

12830/17

**Interinstitutionel sag:
2016/0231 (COD)**

**CLIMA 258
ENV 798
ENER 382
TRANS 388
AGRI 520
COMPET 638
ECOFIN 776
CODEC 1505**

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	12334/17
Komm. dok. nr.:	11483/16 + ADD 1 - COM(2016) 482 FINAL
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer (førstebehandling) - Generel indstilling

I. INDLEDNING

1. Det Europæiske Råd nåede på mødet den 23.-24. oktober 2014 til enighed om 2030-rammen for klima- og energipolitikken for Den Europæiske Union og godkendte et bindende EU-mål for reduktion af EU's egne drivhusgasemissioner på mindst 40 % senest i 2030 i forhold til 1990¹. Dette mål svarer endvidere til EU's og dets medlemsstaters tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC), som blev forelagt UNFCCC den 6. marts 2015.

¹ Dok. EUCO 169/14.

2. Den 20. juli 2016 vedtog Kommissionen to lovgivningsforslag om bidraget til den samlede indsats fra sektorerne uden for ETS: om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 ("forordningen om indsatsfordeling")² og om medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 ("LULUCF-forordningen")³.
3. Forslaget til forordning om indsatsfordeling (ESR) fastsætter de nationale reduktionsmål, der er baseret på det relative BNP pr. indbygger, idet målene for medlemsstater med et BNP pr. indbygger, der ligger over EU-gennemsnittet, er justeret for at afspejle omkostningseffektiviteten inden for denne gruppe. Forslaget opretholder de eksisterende fleksibilitetsmuligheder (opsparing og lån, overførsler mellem medlemsstaterne) og indeholder to nye fleksibilitetsmuligheder: en begrænset anvendelse af nettooptag fra visse LULUCF-regnskabskategorier med henblik på at nå målene i indsatsfordelingssektorerne og visse medlemsstaters mulighed for at anvende et begrænset antal ETS-kvoter (i alt 100 millioner) til at udligne emissioner i indsatsfordelingssektorerne.
4. Den 14. juni 2017 vedtog Europa-Parlamentet 48 ændringer til Kommissionens forslag.
5. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget afgav udtalelse henholdsvis den 14. december 2016 og den 22.-23. marts 2017.
6. Rådet (miljø) har ved tre lejligheder drøftet forslaget sammen med forslaget om LULUCF-forordningen. Den seneste drøftelse fandt sted den 19. juni 2017 på grundlag af en statusrapport udarbejdet af det maltesiske formandskab⁴.

² Dok. 11483/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

³ Dok. 11494/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3.

⁴ Dok. 9861/17.

7. Det estiske formandskab har intensivt arbejdet videre på forslaget. Den 27. september 2017 drøftede De Faste Repræsentanternes Komité (Coreper) en ny kompromistekst fra formandskabet⁵. Der var bred opbakning til målet om at nå en generel indstilling i Rådet og til formandskabets tekst som grundlag for drøftelserne i Rådet. Efter drøftelserne i Coreper har formandskabet kun foretaget en enkelt ændring af teksten, markeret med **fed skrift og understregning**, i betragtning 2 (tidligere ændringer i forhold til Kommissionens oprindelige forslag er understreget).
8. Teksten vil blive forelagt Rådet (miljø) til drøftelse på samlingen den 13. oktober 2017 med henblik på at nå en generel indstilling.

II. STATUS

9. De nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner for 2030, udtrykt i procent i bilag I i Kommissionens forslag, er generelt ikke blevet anfægtet under drøftelserne i Rådet. For at sikre den overordnede balance i forslaget har drøftelserne i stedet fra starten fokuseret på andre centrale elementer heri: udgangspunktet for det lineære reduktionsforløb (artikel 4), LULUCF-fleksibiliteten (artikel 7 og bilag III), den enkeltstående fleksibilitetsmulighed (artikel 6 og bilag II) og justeringen af tildelingen til visse medlemsstater (artikel 10, stk. 2, og bilag IV).
10. En række alternative tilgange til Kommissionens forslag om nogle af disse centrale elementer blev drøftet, men opnåede ikke udbredt støtte. For at bringe drøftelserne videre indførte det maltesiske formandskab et nyt element i forslaget i form af en sikkerhedsreserve (ny artikel 10a). Den foreslåede sikkerhedsreserve har til formål at imødekomme en række medlemsstaters betænkeligheder uden at ændre de centrale elementer i Kommissionens forslag. På samlingen i Rådet i juni 2017 udtrykte delegationerne tilfredshed med formandskabets bestræbelser, og mange af dem anerkendte den foreslåede tilgang som en vej frem.

⁵ Dok. 12334/17.

11. Under det estiske formandskab har arbejdet derfor fokuseret på at præcisere bestemmelserne om sikkerhedsreservens funktion, herunder dens størrelse og betingelserne for adgang. Den foreslåede sikkerhedsreserve vil være tilgængelig i 2032 for mindre velstående medlemsstater, der overgår deres mål for 2013-2020, og som har problemer med at nå deres emissionsmål for 2030 selv efter brug af andre fleksibilitetsinstrumenter. Sikkerhedsreserven er baseret på princippet om, at den ikke må undergrave opfyldelsen af EU's reduktionsmål for drivhusgasser på 30 % for 2030 i de sektorer, der er omfattet af den foreslåede forordning.
12. Formandskabet finder, at sikkerhedsreserven, som den er foreslået, imødekommer en række medlemsstaters betænkeligheder på retfærdig og afbalanceret vis uden at undergrave den miljømæssige integritet i Kommissionens forslag. De fleste delegationer kan i princippet støtte sikkerhedsreserven. Flere af dem har imidlertid anført, at deres støtte er betinget af, at der ikke ændres ved de andre centrale elementer i Kommissionens forslag. Reservens maksimale størrelse er fortsat det vigtigste udestående spørgsmål, og derfor står det tal, formandskabet har foreslået (100 mio. EUR), fortsat i skarp parentes: visse delegationer mener, at tallet burde være højere, mens andre er imod enhver forhøjelse eller støtter et lavere tal.
13. Nogle få delegationer, som ikke er enige i udgangspunktet for det forløb, Kommissionen har foreslået, finder, at sikkerhedsreserven ikke i tilstrækkelig grad tager højde for deres betænkeligheder. En enkelt delegation har for nylig foreslået en justering af tildelingene til en bestemt gruppe af medlemsstater under ekstraordinære omstændigheder, hvilket ville være et supplement til den justering, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. En anden delegation har foreslået, at der gives mulighed for en omfordeling af LULUCF-fleksibiliteten til visse medlemsstater, hvis mindre end den samlede mængde på 280 mio. nettooptag anvendes til overholdelse under ESR i perioden 2021-2030.

14. Under drøftelserne i Coreper den 27. september fik begge ovennævnte forslag støtte fra flere delegationer. En række andre delegationer tog imidlertid undersøgelsesforbehold med hensyn til de nye forslag, mens andre var bekymrede for, at forslagene ville forrykke den hårfine balance i formandskabets tekst og foretrak at beholde den tekst, Coreper havde fået forelagt. Formandskabet har derfor besluttet at sende sin seneste kompromistekst med meget små ændringer til drøftelse i Rådet.

IV. KONKLUSION

I lyset af ovenstående opfordres Rådet til at vedtage en generel indstilling på grundlag af teksten, som den foreligger i bilaget til denne note, der vil danne grundlag for de kommende forhandlinger med Europa-Parlamentet om dette forslag inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030
for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen
og
om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 [...]**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen⁶,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁷,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁸,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I konklusionerne fra mødet den 23.-24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken godkendte Det Europæiske Råd et bindende mål for reduktion af EU's egne drivhusgasser for hele økonomien på mindst 40 % senest i 2030 i forhold til 1990, og det blev bekræftet i konklusionerne fra mødet den 17.-18. marts 2016. [...]

⁶ EUT C af , s. .

⁷ EUT C af , s. .

⁸ EUT C af , s. .

- (2) I konklusionerne fra mødet den 23.-24. oktober 2014 erklærede Det Europæiske Råd, at EU skal nå målet i fællesskab på den mest omkostningseffektive måde med en reduktion i EU's emissionshandelssystem (EU ETS) fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁹ og i sektorer uden for ETS på henholdsvis 43 % og 30 % senest i 2030 i forhold til 2005 [...]. Alle økonomiske sektorer bør bidrage til at nå disse emissionsreduktioner, og alle medlemsstater bør deltage i denne indsats, under fuld hensyntagen til retfærdighed og solidaritet. Metoden til fastsættelse af de nationale reduktionsmål for sektorerne uden for ETS med alle de elementer, der anvendes i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF¹⁰, bør videreføres indtil 2030 med en indsats fordelt på grundlag af det relative BNP pr. indbygger. **Alle medlemsstater vil bidrage til den samlede EU-reduktion i 2030 med mål fra 0 % til -40 % i forhold til 2005.** De nationale mål for gruppen af medlemsstater med et BNP pr. indbygger over EU-gennemsnittet bør justeres forholdsmæssigt for at afspejle omkostningseffektivitet på en retfærdig og afbalanceret måde. Opnåelse af disse emissionsreduktioner af drivhusgasser bør øge effektiviteten og innovationen i den europæiske økonomi og bør i særdeleshed skabe forbedringer inden for byggesektoren, landbrug, affaldshåndtering og transport, for så vidt som de falder ind under anvendelsesområdet for denne forordning.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

- (3) Denne forordning gennemfører også Unionens bidrag i henhold til Parisaftalen¹¹, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), og som på Unionens vegne blev ratificeret den 5. oktober 2016 i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2016/1841¹². Unionens forpligtelse til emissionsreduktioner for hele økonomien er indeholdt i det tilsigtede nationalt bestemte bidrag [...], som Unionen og dens medlemsstater i betragtning af Parisaftalen forelagde sekretariatet for UNFCCC den 6. marts 2015. Parisaftalen trådte i kraft den 4. november 2016 og afløser tilgangen under Kyotoprotokollen i 1997, der ikke videreføres efter 2020.
- (4) [indarbejdet i betragtning 3]
- (5) Overgangen til ren energi kræver en ændret investeringsadfærd og incitamenter på tværs af det politiske spektrum. Det er en topprioritet for Unionen at etablere en modstandsdygtig energiunion, der kan levere sikker, vedvarende, konkurrencedygtig og billig energi til sine borgere. For at opnå dette skal den ambitiøse klimaindsats fortsættes ved hjælp af denne forordning, og der skal gøres fremskridt inden for andre dele af energiunionen som beskrevet i meddelelsen fra Kommissionen med titlen "En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik"¹³.

¹¹ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

¹² Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).

¹³ 6594/15 – COM(2015) 80 final

- (6) Denne forordning bør omfatte emissioner under Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringers (IPCC) kategorier for energi, industriprocesser og produktanvendelse, landbrug og affald som fastsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013¹⁴, bortset fra emissioner fra aktiviteterne beskrevet i bilag I til direktiv 2003/87/EF. Med forbehold af denne forordnings artikel 7 og artikel 9, stk. 2, bør aktiviteter, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... [LULUCF]^{15**}, ikke være omfattet af denne forordning.
- (7) De data, der rapporteres til de nationale drivhusgasopgørelser og de nationale registre og Unionens register, er ikke tilstrækkelige til, at man for de enkelte medlemsstater kan bestemme de CO₂-emissioner fra civil luftfart på nationalt plan, som ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF. Når Unionen indfører rapporteringsforpligtelser, bør Unionen ikke pålægge medlemsstaterne og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) byrder, der er uforholdsmæssige i forhold til de forfulgte mål. CO₂-emissioner fra luftfart, der ikke er omfattet af direktiv 2003/87/EF, udgør kun en meget begrænset del af de samlede drivhusgasemissioner, og det vil være urimeligt byrdefuldt at indføre et rapporteringssystem for disse emissioner i lyset af de eksisterende krav for sektoren som helhed i henhold til direktiv 2003/87/EF. Derfor bør alle CO₂-emissioner fra IPCC's kildekategori "1.A.3.A civil luftfart" sættes lig nul for så vidt angår denne forordning.
- (8) De enkelte medlemsstaters reduktion af drivhusgasemissioner i 2030 bør fastsættes i forhold til deres evaluerede drivhusgasemissioner for 2005, der er omfattet af denne forordning, med undtagelse af verificerede emissioner fra anlæg, der var i drift i 2005, og som først blev inkluderet i EU ETS efter 2005. Årlige emissionstildelinger for 2021 til 2030 bør fastsættes på baggrund af de data, der er indgivet af medlemsstaterne og evalueret af Kommissionen.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning .../... om medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT ...).

* Jf. dok. 11494/16 [LULUCF].

- (9) Fremgangsmåden med årligt bindende nationale grænseværdier, der fastsættes i [...] beslutning nr. 406/2009/EF, bør fortsættes fra 2021 til 2030, idet forløbet begynder i 2020 på baggrund af de gennemsnitlige drivhusgasemissioner i årene 2016-2018 og slutter ved den grænse, der er vedtaget for 2030 for de enkelte medlemsstater. Medlemsstater, der både har et positivt loft i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF og stigende årlige emissionstildelinger mellem 2017 og 2020 i henhold til Kommissionens afgørelse 2013/162/EU¹⁶ og Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/634/EU¹⁷, kan få tildelingen i 2021 justeret for at afspejle kapaciteten til øgede emissioner i de pågældende år. [...]
- (10) Der indføres en ny enkeltstående fleksibilitetsmulighed, for at medlemsstater med nationale reduktionsmål væsentligt over både EU-gennemsnittet og deres omkostningseffektive reduktionspotentiale lettere kan nå deres mål, samt for medlemsstater, der ikke er blevet tildelt gratis kvoter for industrianlæg i 2013 [...].

¹⁶ Kommissionens afgørelse 2013/162/EU af 26. marts 2013 om fastsættelse af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF (EUT L 90 af 28.3.2013, s. 106).

¹⁷ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/634/EU af 31. oktober 2013 om tilpasning af medlemsstaternes årlige emissionstildelinger for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF (EUT L 292 af 1.11.2013, s. 19).

- (10a) Et udgangspunkt baseret på de gennemsnitlige drivhusgasemissioner i 2016-2018 anerkender ikke i tilstrækkelig grad den indsats, som de medlemsstater, der havde et BNP pr. indbygger på under EU-gennemsnittet i 2013, har gjort siden 2013. Derfor er det hensigtsmæssigt at oprette en begrænset sikkerhedsreserve til særlige formål svarende til op til [100] mio. ton CO₂-ækvivalenter, samtidig med at denne forordnings miljømæssige integritet fastholdes, samt incitamenter til medlemsstaternes foranstaltninger ud over minimumsbidragene i henhold til denne forordning [...]. Reserven bør være til gavn for medlemsstater, hvis BNP pr. indbygger var under EU-gennemsnittet i 2013, og hvis emissioner forbliver under deres årlige emissionstildelinger fra 2013 til 2020, og som har problemer med at nå deres emissionsreduktionsmål for 2030, selv om de gør brug af andre fleksibilitetsinstrumenter, der er fastsat i denne forordning. [...] En reserve af denne størrelse vil dække en væsentlig del af de kvalificerede medlemsstaters estimerede samlede underskud i perioden 2021-2030 uden supplerende politikker, samtidig med at incitamenterne til yderligere foranstaltninger fastholdes. Reserven bør stå til rådighed for de pågældende medlemsstater i 2032 [...], forudsat at anvendelsen heraf ikke undergraver opfyldelsen af EU's reduktionsmål for drivhusgasser på 30 % for 2030 i de sektorer, der er omfattet af denne forordning.
- (11) En række EU-foranstaltninger skal styrke medlemsstaternes evne til at opfylde deres klimaforpligtelser og er afgørende for at opnå de nødvendige emissionsreduktioner i de sektorer, der er omfattet af denne forordning. Disse omfatter lovgivning om fluorholdige drivhusgasser, CO₂-reduktioner fra køretøjer, bygningers energimæssige ydeevne, vedvarende energi, energieffektivitet og den cirkulære økonomi samt Unionens finansieringsinstrumenter for klimarelaterede investeringer.

(12) Forordning [LULUCF] fastsætter regnskabsregler for drivhusgasemissioner og optag i forbindelse med arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF). Mens det miljømæssige resultat under denne forordning, beregnet ud fra de opnåede niveauer for reduktioner af drivhusgasemissionerne, påvirkes, når man tager højde for den samlede mængde af nettooptag og de samlede nettoemissioner fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, jf. forordning [LULUCF], bør en vis fleksibilitet for en maksimal mængde på 280 mio. ton CO₂, svarende til dette optag fordelt på medlemsstaterne i henhold til tallene i bilag III inkluderes som en ekstra mulighed for medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser, når det er nødvendigt. Den samlede mængde og fordelingen mellem medlemsstaterne anerkender landbrugs- og arealanvendelsessektorens mindre modvirkningspotentialer og et passende bidrag fra sektoren til modvirkning af drivhusgasemissioner og kulstofbinding. Når de gennemførelsesretsakter, der skal ajourføre referenceværdierne for skove på grundlag af de nationale regnskabsplaner for skovbrug i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning [LULUCF], bliver vedtaget, bør Kommissionen delegeres beføjelser til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde [...] for at tage hensyn til bidraget fra regnskabskategorien forvaltet skovbrugsland i forbindelse med den fleksibilitet, der indføres med nærværende forordning. Inden vedtagelsen af en sådan delegeret retsakt bør Kommissionen vurdere holdbarheden af at inddrage forvaltet skovbrugsland på grundlag af tilgængelige data og navnlig overensstemmelsen mellem de formodede og faktiske høstningsprocentsatser. Hertil kommer, at muligheden for frivilligt at slette årlige emissionstildelinger bør tillades i henhold til forordning [LULUCF] for at give mulighed for, at sådanne mængder kan tages i betragtning ved vurderingen af medlemsstaternes overholdelse af kravene i nævnte forordning [...].

(13) For at sikre effektiv, gennemsigtig og omkostningseffektiv rapportering og verifikation af drivhusgasemissioner og af andre informationer, der er nødvendige for at vurdere fremskridtene inden for medlemsstaternes årligt tildelte emissionsenheder, bør kravene til den årlige rapportering og evaluering i henhold til denne forordning integreres med de relevante artikler i forordning (EU) nr. 525/2013. Den forordning bør også sikre, at medlemsstaternes fremskridt med at reducere emissionerne fortsat evalueres årligt, idet der tages hensyn til udviklingen i Unionens politikker og foranstaltninger og oplysninger indhentet fra medlemsstaterne. Hver andet år bør evalueringen indeholde Unionens forventede fremskridt med at opfylde sine reduktionsmål samt medlemsstaternes med at opfylde deres forpligtelser. Anvendelsen af nedsættelser bør dog kun overvejes hvert femte år, så der kan tages hensyn til det potentielle bidrag fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, jf. forordning [LULUCF]. Dette berører ikke Kommissionens pligt til at sikre, at medlemsstaternes forpligtelser i henhold til denne forordning overholdes, og heller ikke Kommissionens beføjelse til at indlede traktatbrudsprocedurer i den forbindelse.

(13a) Forordning (EU) nr. 525/2013 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(14) I sine konklusioner af 23.-24. oktober 2014 erklærede Det Europæiske Råd, at tilgængeligheden og anvendelsen af de eksisterende fleksibilitetsinstrumenter i sektorerne uden for ETS bør øges væsentligt for at sikre en omkostningseffektiv kollektiv EU-indsats og en indbyrdes tilnærmelse af emissionerne pr. indbygger senest i 2030. For at fremme den overordnede omkostningseffektivitet af alle reduktioner skal det være tilladt for medlemsstaterne at overføre en del af deres årlige emissionstildelinger til andre medlemsstater. Sådanne overførsler skal til enhver tid være transparente og udføres på en måde, der passer alle parter, bl.a. ved hjælp af auktionering, gennem agenter, der opererer på agenturbasis, eller gennem bilaterale aftaler. Enhver overførsel af den art kan være resultatet af et projekt eller program til modvirkning af drivhusgasemissioner, der gennemføres i den sælgende medlemsstat og finansieres af den modtagende medlemsstat.

- (15) Det Europæiske Miljøagentur sigter mod at bidrage til den bæredygtige udvikling og hjælpe med at opnå betydelige og målbare forbedringer af miljøet ved at levere rettidige, målrettede, relevante og pålidelige oplysninger til politiske beslutningstagere, offentlige institutioner og offentligheden. Det Europæiske Miljøagentur skal bistå Kommissionen i overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram.
- (16) For at give mulighed for en tilstrækkelig bogføring af transaktionerne i henhold til denne forordning, herunder anvendelsen af fleksibilitetsinstrumenter og overensstemmelseskontrol, bør Kommissionen delegeres beføjelser til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med hensyn til at sikre en korrekt bogføring i henhold til denne forordning gennem EU-registret. De nødvendige bestemmelser bør være indeholdt i et enkelt instrument, der kombinerer regnskabsbestemmelserne i henhold til direktiv 2003/87/EF, forordning (EU) nr. 525/2013, forordning [LULUCF] og denne forordning. Det er særligt vigtigt, at Kommissionen under sit forberedende arbejde gennemfører hensigtsmæssige høringer, herunder eksperthøringer, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 4, ifølge hvilken de årlige emissionsgrænser for medlemsstaterne fastsættes, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁸.
- (18) Denne forordning berører ikke strengere nationale målsætninger.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (19) Justeringer af anvendelsesområdet ifølge artikel 11, 24, 24a og 27 i [...] direktiv 2003/87/EF bør modsvares af en tilsvarende justering af den maksimale mængde drivhusgasemissioner, der er omfattet af denne forordning. Når medlemsstaterne inkluderer yderligere emissioner i deres forpligtelser i henhold til denne forordning fra anlæg, der tidligere var omfattet af direktiv 2003/87/EF, bør disse medlemsstater derfor gennemføre supplerende lovgivning og foranstaltninger i de sektorer, der er omfattet af denne forordning, for at reducere disse emissioner.
- (20) Denne forordning bør revideres i 2024 og hvert femte år derefter for at vurdere, hvordan den fungerer generelt. Denne revision bør bl.a. tage højde for udviklingen i de nationale forhold og basere sig på resultaterne af den faciliterende dialog 2018 og den globale statusopgørelse i henhold til Parisaftalen. Endvidere bør Kommissionen som led i sin regelmæssige rapportering i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013 også vurdere resultaterne af den faciliterende dialog 2018.
- (21) Da målene for denne forordning, navnlig at fastsætte forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til deres minimumsbidrag til Unionens reduktionsmål for drivhusgasser i perioden 2021-2030, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af deres omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at opfylde disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til deres minimumsbidrag [...] i perioden 2021-2030 til opfyldelse af Unionens [...] mål om i 2030 at reducere sine drivhusgasemissioner med 30 % i forhold til niveauet i 2005 i de sektorer, der er omfattet af artikel 2, samt regler for årlige emissionstildelinger og evaluering af medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at opfylde deres minimumsbidrag.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse for drivhusgasemissioner fra IPCC-energikildekategorierne industriprocesser og produktanvendelse, landbrug og affald som fastsat i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, bortset fra emissioner fra aktiviteterne i bilag I til direktiv 2003/87/EF.
2. Med forbehold af artikel 7 og artikel 9, stk. 2, gælder denne forordning ikke for drivhusgasemissioner og -optag, der er omfattet af forordning [LULUCF].
3. For så vidt angår denne forordning skal CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategori "1.A.3.A civil luftfart" sættes lig nul.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "Drivhusgasemissioner": emissioner i ton CO₂-ækvivalenter af kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), dinitrogenoxid (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC), perfluorcarboner (PFC), nitrogentrifluorid (NF₃) og svovlhexafluorid (SF₆) som fastsat i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, og som er omfattet af denne forordning
- 2) "Årlige emissionstildelinger": de maksimalt tilladte drivhusgasemissioner for hvert år mellem 2021 og 2030, jf. artikel 4, stk. 3, og artikel 10
- 3) "EU ETS-kvote": en kvote som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2003/87/EF.

Artikel 4

Årlige emissionsgrænser for perioden fra 2021 til 2030

1. Hver enkelt medlemsstat skal i 2030 begrænse sine drivhusgasemissioner med mindst den procentsats, der er angivet for medlemsstaten i bilag I til denne forordning, i forhold til sine emissioner i 2005 som fastsat i stk. 3.
2. Med forbehold for den fleksibilitet, der er beskrevet i artikel 5, 6 og 7, og justeringen i henhold til artikel 10, stk. 2, og under hensyntagen til eventuelle nedsættelser som følge af anvendelsen af artikel 7 i beslutning nr. 406/2009/EF skal hver medlemsstat sikre, at dens drivhusgasemissioner hvert år mellem 2021 og 2029 ikke overskrider den grænse, der er defineret ved et lineært forløb, som begynder i 2020, beregnet på gennemsnittet af drivhusgasemissioner i 2016, 2017 og 2018 og fastsat i henhold til stk. 3 i denne artikel og slutter i 2030 på det niveau, der er fastsat for denne medlemsstat i bilag I til denne forordning.

3. Kommissionen vedtager [...] gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de årlige emissionstildelinger for årene 2021-2030 i ton CO₂-ækvivalenter som anført i stk. 1 og 2. For så vidt gælder de pågældende gennemførelsesretsakter skal Kommissionen foretage en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelser for årene 2005 og 2016 til 2018, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013. Nævnte retsakter skal også angive værdien for hver enkelt medlemsstats emissioner i 2005, som anvendes til at fastsætte de årlige emissionstildelinger, jf. stk. 1 og 2.
4. De pågældende gennemførelsesretsakter skal også på grundlag af de procentsatser, som medlemsstaterne fremsender i henhold til artikel 6, stk. 2, angive de samlede mængder, der kan tages i betragtning med henblik på en medlemsstats overholdelse af kravene i artikel 9 mellem 2021 og 2030. Hvis summen af samtlige medlemsstaters mængder overstiger den samlede mængde på 100 millioner, skal hver enkelt medlemsstat reducere sin mængde pro rata, således at den samlede mængde ikke overstiges.
5. De pågældende gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13.

Artikel 5

Fleksibilitetsinstrumenter for at overholde de årlige emissionsgrænser

- 1.¹⁹ For årene 2021 til 2025 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 10 % af sin årlige emissionstildeling til det følgende år.
2. For årene 2026 til 2029 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling til det følgende år.

¹⁹ Tidligere stk. 2. Teksten i det tidligere stk. 1 udgår (overflødig).

3. En medlemsstat, hvis drivhusgasemissioner for et givet år er under den årligt tildelte emissionstildeling for det pågældende år, under hensyntagen til brugen af fleksibilitetsinstrumenter i henhold til denne artikel og artikel 6, kan gemme den overskydende del af sin årlige emissionstildeling for de efterfølgende år frem til 2030.
4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller de efterfølgende år indtil 2030.
5. En medlemsstat, hvis reviderede drivhusgasemissioner for et givet år er under den årlige emissionstildeling for det pågældende år, kan under hensyntagen til brugen af fleksibilitetsinstrumenter i henhold til stk. 1-4 i denne artikel og artikel 6 overføre den overskydende del af sin årlige emissionstildeling til andre medlemsstater. En modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 9 for det år eller de efterfølgende år indtil 2030.
- 5a. Medlemsstaterne kan anvende indtægter fra overførsel af tildelinger i henhold til stk. 4 og 5 til at tackle klimaforandringerne i EU eller i tredjelande. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle tiltag, der er gennemført i henhold til dette stykke.
- 5b. Enhver overførsel i henhold til stk. 4 og 5 kan være resultatet af et projekt eller program til modvirkning af drivhusgasemissioner, der gennemføres i den sælgende medlemsstat og betales af den modtagende medlemsstat, idet dobbelttælling undgås, og sporbarhed sikres.
6. Medlemsstaterne kan anvende kreditter fra projekter, der er udstedt i henhold til artikel 24a, stk.1, i direktiv 2003/87/EF, til overholdelse i henhold til artikel 9 i denne forordning, uden nogen kvantitativ begrænsning, og samtidigt med at dobbelttælling undgås.

Artikel 6

Fleksibilitet for visse medlemsstater som følge af reduktion af EU ETS-kvoter

1. De medlemsstater, der er opført i bilag II, kan få en begrænset annullering af op til maksimum 100 millioner EU ETS-kvoter [...] taget samlet i betragtning med henblik på deres overholdelse i henhold til denne forordning. Denne annullering foretages fra auktionsmængderne i den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 10 i direktiv 2003/87/EF.
2. Medlemsstater opført i bilag II skal underrette Kommissionen senest den 31. december 2019 om enhver hensigt om at gøre brug af den begrænsede annullering af EU ETS-kvoter, jf. stk. 1, op til den procentdel, der er anført i bilag II for hvert år i perioden fra 2021 til 2030 for hver berørt medlemsstat, med henblik på dens overholdelse af artikel 9. Medlemsstater opført i bilag II kan beslutte at revidere den procentdel, der tidligere er blevet underrettet om, nedad to gange i løbet af perioden, dvs. i 2024 og 2027. I så fald skal de underrette Kommissionen om deres beslutning senest den 31. december 2024 og, hvis det er relevant, senest den 31. december 2027.
3. På en medlemsstats anmodning skal den centrale administrator, der er udpeget efter artikel 20 i direktiv 2003/87/ EF ([...] "den centrale administrator"), tage hensyn til en mængde op til den i artikel 4, stk. 4, nævnte samlede mængde for den givne medlemsstats overholdelse i henhold til artikel 9. En tiendedel af den EU ETS-kvotemængde, der er fastlagt i henhold til artikel 4, stk. 4, i denne forordning, annulleres i henhold til artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF for hvert år fra 2021 til 2030 for den pågældende medlemsstat.
4. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 2 har meddelt Kommissionen sin beslutning om at revidere den tidligere fremsendte procentdel, annulleres en tilsvarende mindre mængde kvoter for den pågældende medlemsstat for henholdsvis hvert af årene 2026 til 2030 og 2028 til 2030.

Yderligere anvendelse af op til 280 mio. nettooptag fra ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer

1. I det omfang en medlemsstats emissioner overskrider dens årlige emissionstildelinger for et givet år, kan en mængde op til summen af det samlede nettooptag og de samlede nettoemissioner fra de kombinerede regnskabskategorier ryddede arealer, nyplantede arealer, forvaltede dyrkede arealer og forvaltede græsarealer, jf. artikel 2 i forordning [LULUCF], tages i betragtning med henblik på overholdelsen af denne forordnings artikel 9 for det pågældende år, forudsat at:
 - a) den kumulative mængde for den pågældende medlemsstat for alle årene i perioden 2021-2030 ikke overstiger den maksimale mængde, der er fastsat i bilag III for denne medlemsstat
 - b) denne mængde overstiger kravene for den givne medlemsstat i henhold til artikel 4 i forordning [LULUCF]
 - c) medlemsstaten ikke har fået flere nettooptag i henhold til forordning [LULUCF] fra andre medlemsstater, end den har overført, og
 - d) medlemsstaten har overholdt kravene i forordning [LULUCF].
2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 12 for at ændre stk. 1 med henblik på at tage hensyn til bidraget fra regnskabskategorien forvaltet skovbrugsland, når gennemførelsesretsakterne til at ajourføre referenceværdierne for skove på grundlag af de nationale regnskabsplaner for skovbrug i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning [LULUCF] er vedtaget [...].

Artikel 8

Korrigerende foranstaltninger

1. Hvis Kommissionen konstaterer efter en vurdering i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 525/2013 og under hensyntagen til den påtænkte anvendelse af fleksibilitet, der er omhandlet i artikel 5 og 7 i denne forordning, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt, skal denne medlemsstat inden for tre måneder forelægge Kommissionen en korrigerende handlingsplan, der omfatter:
- a) foranstaltninger, som medlemsstaten vil gennemføre for at opfylde sine specifikke forpligtelser i henhold til artikel 4 i denne forordning gennem national lovgivning og nationale foranstaltninger og ved at gennemføre Unionens foranstaltninger
- b) en tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger, som muliggør en vurdering af de årlige fremskridt med gennemførelsen.
2. Det Europæiske Miljøagentur skal bistå Kommissionen i dens arbejde med at vurdere alle sådanne planer i overensstemmelse med dens årlige arbejdsprogram.
3. Kommissionen kan afgive en udtalelse om de planer, der allerede er forelagt i overensstemmelse med stk. 1, og skal i så tilfælde gøre dette senest fire måneder efter modtagelsen af disse planer.

Artikel 9

Kontrol af overholdelsen

1. Hvis de evaluerede drivhusgasemissioner i 2027 og 2032 i en medlemsstat overskrider dennes årlige emissionstildeling for ethvert givet år i perioden i henhold til denne artikels stk. 2 og den fleksibilitet, der anvendes i henhold til artikel 5 til 7, finder følgende foranstaltninger anvendelse:
 - a) en tilføjelse til medlemsstatens emissionsmængde for det følgende år svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter af de overskydende drivhusgasser ganget med en faktor på 1,08 i overensstemmelse med de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 11, og

- b) denne medlemsstat vil midlertidigt blive forment at overføre nogen del af sin årlige emissionstildeling til en anden medlemsstat, indtil den pågældende medlemsstat er i overensstemmelse med artikel 4. Den centrale administrator skal indføre dette forbud i det register, der er nævnt i artikel 11.
2. Hvis en medlemsstats drivhusgasemissioner enten i perioden 2021-2025 eller i perioden 2026-2030 i henhold til forordning [LULUCF] overskrider optaget af drivhusgasser, som fastlagt i overensstemmelse med artikel 12 i samme forordning, skal der være et fradrag fra denne medlemsstats årlige emissionstildelinger svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter for de overskydende drivhusgasemissioner i de pågældende år.

Artikel 10

Justeringer

1. De årlige tildelinger for hver medlemsstat i henhold til artikel 4 i denne forordning tilpasses, så de afspejler:
- a) justeringer af antallet af EU ETS-kvoter [...], der er udstedt i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/87/EF, som følge af en ændring af, hvilke kilder der er omfattet i henhold til dette direktiv, i henhold til Kommissionens afgørelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv vedrørende den endelige godkendelse [...] af de nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012 [...]
- b) justeringer af antallet af EU ETS-kvoter eller kreditter, der er udstedt i henhold til henholdsvis artikel 24 og 24a i direktiv 2003/87/EF for emissionsreduktioner i en medlemsstat, og
- c) justeringer af antallet af EU ETS-kvoter for drivhusgasemissioner fra anlæg, der er udelukket fra EU ETS i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF, for det tidsrum, hvori de er udelukket.
2. Den mængde, der fremgår af bilag IV til denne forordning, skal lægges til tildelingen for 2021 for de medlemsstater, der er nævnt i bilaget.

3. Kommissionen skal offentliggøre de tal, der følger af sådanne justeringer.

Artikel 10a

Yderligere sikkerhedsreserve til medlemsstater under ekstraordinære omstændigheder

1. En sikkerhedsreserve svarende til en mængde på op til [100] mio. ton CO₂-ækvivalent skal fastsættes i EU-registret med forbehold af opfyldelsen af EU's mål i artikel 1. Den skal være tilgængelig i tillæg til den fleksibilitet, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7 [...].
2. En medlemsstat kan drage fordel af den reserve, der er omhandlet i stk. 1, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) dens BNP pr. indbygger i markedspriser i 2013 som offentliggjort af Eurostat i april 2016 lå under EU-gennemsnittet
 - b) dens samlede emissioner for årene 2013 til 2020 i de sektorer, der er omfattet af denne forordning, er mindre end dens samlede årlige emissionstildelinger for årene 2013 til 2020 og
 - c) den har opbrugt fleksibiliteten i medfør af artikel 5, stk. 2, og artikel 5, stk. 3, den har gjort størst mulig brug af nettooptag i henhold til artikel 7, selv om denne mængde ikke når op på det niveau, der er fastsat i bilag III, den har ikke foretaget nogen nettooverførsler til andre medlemsstater i henhold til artikel 5, og alligevel overstiger dens emissioner dens årlige emissionstildelinger i perioden fra 2026 til 2030.
3. En medlemsstat, der opfylder betingelserne i stk. 2, modtager en yderligere mængde fra reserven op til sit underskud, der skal anvendes til overholdelse af kravene i artikel 9. Denne mængde må ikke overstige 20 % af dens samlede overopfyldelse i perioden fra 2013 til 2020. Hvis den deraf følgende samlede mængde for alle medlemsstater, som opfylder betingelserne i stk. 2, overskrider den grænse, der er omhandlet i stk. 1, reduceres mængden for hver af disse medlemsstater pro rata.

Enhver mængde, der forbliver i reserven efter den fordeling, der er fastsat i første afsnit, fordeles blandt de medlemsstater, der er nævnt i første afsnit, i forhold til deres resterende underskud, men ikke ud over dette. Denne mængde kan for hver af disse medlemsstater supplere den procentdel, der er nævnt i første afsnit.

4. Efter afslutningen af den revision, der er omhandlet i artikel 19 i forordning (EU) nr. 525/2013 for året 2020, offentliggør Kommissionen de maksimale mængder, jf. andet punktum i stk. 3, første afsnit, for hver medlemsstat, der er omhandlet i stk. 2, litra a) og b).

Artikel 11

Register

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12 som supplement til denne forordning for at sikre en korrekt bogføring i henhold til denne forordning gennem det EU-register, der er oprettet i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 525/2013 med hensyn til:
- a) årlige emissionstildelinger
 - b) fleksibilitet udøvet i henhold til artikel 5 til 7 i denne forordning
 - c) overensstemmelseskontrol i henhold til artikel 9 i denne forordning og
 - d) justeringer i henhold til artikel 10 i denne forordning
 - e) sikkerhedsreserven i henhold til artikel 10a i denne forordning.
- 1a) Den centrale administrator skal foretage automatiseret kontrol med enhver transaktion under denne forordning og, hvor nødvendigt, blokere transaktioner for at sikre, at der ikke forekommer uregelmæssigheder.
2. Disse oplysninger, der er omhandlet i litra a) -e) i stk. 1 og i stk. 1a, skal være offentligt tilgængelige.

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2 og 11[...], tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ...[datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport om delegationen af beføjelser senest ni måneder før udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 7, stk. 2, og artikel 11 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Denne tilbagekaldelse får virkning dagen efter afgørelsens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et i afgørelsen fastsat senere tidspunkt. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 11 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 13

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Klimaændringer, der er nedsat ved forordning (EU) nr. 525/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 14

Revision

1. Bestemmelserne i denne forordning tages op til revision under hensyntagen til bl.a. udviklingen i de nationale forhold, den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå Parisaftalens langsigtede mål.
2. Kommissionen skal aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet senest seks måneder efter hver global statusopgørelse som aftalt under Parisaftalens artikel 14 om anvendelsen af denne forordning, dens bidrag til EU's samlede reduktionsmål for drivhusgasser i 2030 og dens bidrag til målene i Parisaftalen, navnlig hvad angår behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner i Unionen og dens medlemsstater, og den kan komme med forslag om nødvendigt.

Ændringer af forordning (EU) nr. 525/2013

I forordning (EU) nr. 525/2013 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 7, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Følgende litra indsættes:

"aa) fra og med 2023 deres menneskeskabte emissioner af drivhusgasser, som omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. .../... [ESR] [...] for året X-2, i overensstemmelse med UNFCCC's rapporteringskrav"

b) andet afsnit affattes således:

"Medlemsstaterne skal i deres årlige rapporter underrette Kommissionen om deres intentioner om at gøre brug af de fleksible bestemmelser i artikel 5, stk. 4 og 5, i forordning [ESR]. Senest tre måneder efter modtagelsen af disse oplysninger fra medlemsstaterne stiller Kommissionen oplysningerne til rådighed for det udvalg, der er omhandlet i artikel 26".

2) I artikel 13, stk. 1, litra c), indsættes følgende som punkt [...]:

"viii) fra og med 2023 oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger, der er gennemført for at overholde deres forpligtelser i henhold til forordning [ESR] [...], og oplysninger om planlagte supplerende nationale politikker og foranstaltninger, der påtænkes med henblik på at begrænse drivhusgasemissionerne ud over deres forpligtelser i henhold til denne forordning [...] (*flyttet til stk. 1, litra b), ovenfor*)."

3)I artikel 14, stk. 1, indsættes som litra f):

"f) fra og med 2023 fremskrivninger over samlede drivhusgasemissioner og separate estimater for de formodede drivhusgasemissioner for de emissionskilder, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF og af forordning [ESR] [...].

4) I artikel 21, stk. 1, [...] tilføjes følgende litra:

"c) forpligtelser i henhold til artikel 4 i forordning [ESR] [...] Vurderingen skal tage hensyn til udviklingen i Unionens politikker og foranstaltninger og oplysninger fra medlemsstaterne. Hvert andet år bør vurderingen også indeholde Unionens forventede fremskridt i retning af at gennemføre sit nationalt bestemte bidrag til Parisaftalen, som indeholder Unionens forpligtelse til emissionsreduktioner for hele økonomien, samt medlemsstaternes forventede fremskridt i retning af at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning".

Artikel 16

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstater.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

*BILAG I***MEDLEMSSTATERNES REDUKTION AF DRIVHUSGASEMISSIONER I HENHOLD
TIL ARTIKEL 4**

	Medlemsstaternes reduktion af drivhusgasemissioner i 2030 i forhold til niveauet i 2005 som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3
Belgien	-35 %
Bulgarien	-0 %
Tjekkiet	-14 %
Danmark	-39 %
Tyskland	-38 %
Estland	-13 %
Irland	-30 %
Grækenland	-16 %
Spanien	-26 %
Frankrig	-37 %
Kroatien	-7 %
Italien	-33 %
Cypern	-24 %
Letland	-6 %
Litauen	-9 %
Luxembourg	-40 %
Ungarn	-7 %
Malta	-19 %
Nederlandene	-36 %
Østrig	-36 %
Polen	-7 %
Portugal	-17 %
Rumænien	-2 %
Slovenien	-15 %
Slovakiet	-12 %
Finland	-39 %
Sverige	-40 %
Det Forenede Kongerige	-37 %

BILAG II

**MEDLEMSSTATER, SOM KAN FÅ EN BEGRÆNSET ANNULLERING AF ETS-KVOTER MEDREGNET MED HENBLIK PÅ OVERHOLDELSEN I HENHOLD TIL
ARTIKEL 6**

	Maksimal procentdel af emissionerne i 2005 som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i denne forordning
Belgien	2 %
Danmark	2 %
Irland	4 %
Luxembourg	4 %
Malta	2 %
Nederlandene	2 %
Østrig	2 %
Finland	2 %
Sverige	2 %

BILAG III

SAMLET NETTOOPTAG FRA RYDDEDE AREALER, NYPLANTEDE AREALER, FORVALTEDE DYRKEDE AREALER OG FORVALTEDE GRÆSAREALER, SOM MEDLEMSSTATERNE KAN MEDREGNE MED HENBLIK PÅ OVERHOLDELSEN I PERIODEN 2021 TIL 2030 I HENHOLD TIL ARTIKEL 7

	Maksimal mængde udtrykt i mio. ton CO ₂ -ækvivalenter
Belgien	3,8
Bulgarien	4,1
Tjekkiet	2,6
Danmark	14,6
Tyskland	22,3
Estland	0,9
Irland	26,8
Grækenland	6,7
Spanien	29,1
Frankrig	58,2
Kroatien	0,9
Italien	11,5
Cypern	0,6
Letland	3,1
Litauen	6,5
Luxembourg	0,25
Ungarn	2,1
Malta	0,03
Nederlandene	13,4
Østrig	2,5
Polen	21,7
Portugal	5,2
Rumænien	13,2
Slovenien	1,3
Slovakiet	1,2
Finland	4,5
Sverige	4,9
Det Forenede Kongerige	17,8
Maksimum i alt:	280

BILAG IV

SAMLET JUSTERING I HENHOLD TIL ARTIKEL 10, STK. 2

	Samlet justering i henhold til artikel 10, stk. 2, udtrykt i CO ₂ -ækvivalenter
Bulgarien	1602912
Tjekkiet	4440079
Estland	145944
Kroatien	1148708
Letland	547061
Litauen	2165895
Ungarn	6705956
Polen	7456340
Portugal	1655253
Rumænien	10932743
Slovenien	178809
Slovakiet	2160210
